

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maciej Pacuda (przewodniczący)

SSN Halina Kiriło

SSN Krzysztof Rączka (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa G. J.

przeciwko Zespołowi Szkół (...)

z udziałem Prokuratora Okręgowego w O. i (...) Towarzystwa Prawa (...) w W.

o odszkodowanie w związku z dyskryminacją w zatrudnieniu oraz nakazanie
złożenia oświadczenia,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 29
stycznia 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej Prokuratora Regionalnego w W.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 31 stycznia 2017 r., sygn. akt III APa (...),

**prostuje oczywistą omyłkę pisarską w wyroku Sądu
Najwyższego z dnia 7 listopada 2018 r., sygn. akt II PK 210/17 w
ten sposób, że w komparycji wyroku zamiast słów „Prokurator
Regionalny” wpisuje słowa „Prokuratora Regionalnego”.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 350 § 1 k.p.c., sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki. Przepis ten ma odpowiednie zastosowanie do postanowień sądu (art. 361 k.p.c.). Może go zastosować także Sąd Najwyższy w odniesieniu do swoich orzeczeń. Sprostowanie

oczywistych omyłek, niedokładności lub błędów rachunkowych może nastąpić w każdym czasie – nie jest ograniczone terminem.

W rozpoznawanej sprawie Sąd Najwyższy stwierdził z urzędu, że w komparycji wyroku Sądu Najwyższego z 7 listopada 2018 r., sygn. akt II PK 210/17 błędnie wpisano słowa „Prokurator Regionalny”, zamiast „Prokuratora Regionalnego”, w odniesieniu do autora skargi kasacyjnej, co wymagało sprostowania.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 350 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c. oraz art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c.